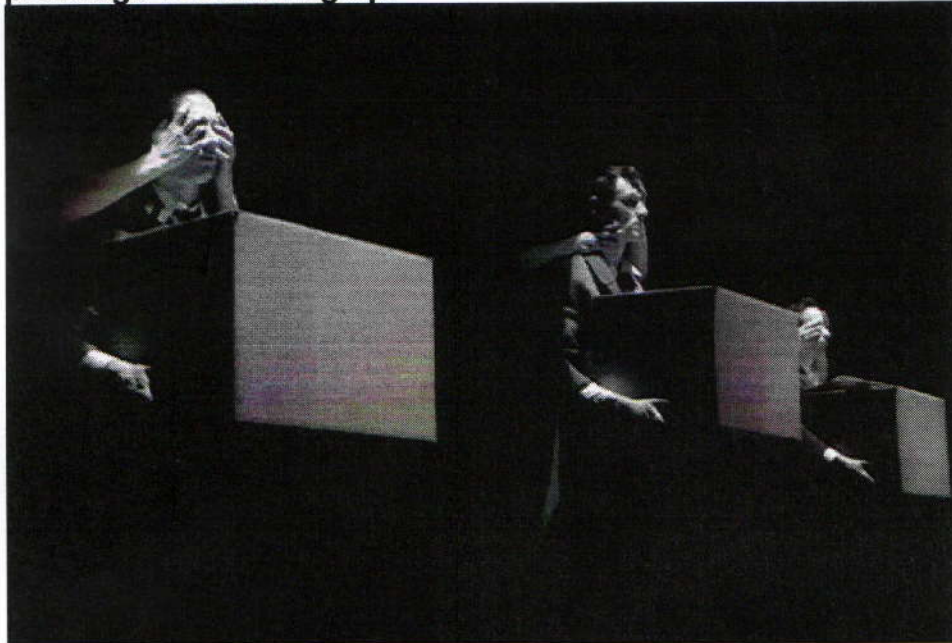

Stijlvolle nachtmerrie vol special effects

Stem ook! Theaterliefhebbers geven deze voorstelling een: staande ovatie (0) / open doekje (2) / applaus (0) / beleefd applausje (1) / geen applaus (0) of gooien met rotte tomaten (0)

Recensie door Cisly Burcksen

Als kind wilde Jakob Ahlbom goochelaar worden. Het liep echter anders en hij volgde de mimeopleiding aan de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten. Toch heeft hij onderhand zijn handelsmerk gemaakt van het gebruik van goocheltrucs en illusies in zijn voorstellingen. Na het mooie en spannende 'De Architect' van vorig seizoen en zijn doorbraak met het komische 'Vielfalt' is 'Innenschau' opnieuw een voorstelling waarbij special effects niet worden geschuwd. Dit levert opnieuw een prachtige voorstelling op.

In zijn nieuwe voorstelling 'Innenschau' neemt de Zweedse theatermaker Jakob Ahlbom de toeschouwer mee naar het onderbewuste. De sfeer is grimmig, maar tegelijk aangenaam dromerig.

De scènes zijn fragmentarisch gemonteerd in een stroom van muziek, dans en mooie beelden. Ze dragen niet echt bij aan een verhaallijn, maar lijken puur te zijn ingezet om een sfeer weer te geven. Het is een associatieve stroom, waarbij in ieder geval niets is wat het lijkt.

Dezelfde man is het ene moment nog politieagent en dan de verdachte, en een aantrekkelijke vrouw kan het volgende moment een enorme bitch zijn. Wie is nou wie en aan wiens kant moet je staan? Net als in het briljante 'De Architect' wordt er weer een mooi spel met parallelle universa gespeeld. Daarbij is ruimte genoeg voor een eigen interpretatie van het publiek. Het is niet Ahlboms stijl om alles op een presenteerblaadje te geven. En gelukkig maar. Al gaf de regisseur in zijn eerdere voorstellingen wel aanzienlijk meer sturing. Voor 'Innenschau' lijkt Jakob goed te hebben gekeken naar de films van David Lynch. Het doet met name denken aan Mulholland Drive, vanwege de persoonsverwisselingen en de vreemde, fragmentarische structuur.

Een sterk element van de voorstelling zijn de prachtige beelden: een groot duister speelveld waarin alleen twee naakte mensen onder een wit laken zichtbaar zijn, draaiende kasten, dansers verkleed als stoel, mensen in kartonnen dozen en stijlvolle dans in zwoele

jaren vijftig-jurkjes. Naast de goocheltrucs is er ditmaal ook ruimte voor acrobatiek, verwerkt in de dansen. De slangenmensen herinneren aan het bezeten meisje uit *The Exorcist*.

Deze stroom van surrealistische scènes wordt bij elkaar gehouden door de muziek van Alamo Race Track. Onder een nostalgische schemerlamp speelt de band live op het podium, als een soort gids door Alhboms bizarre droomwereld. Met hun hypnotiserende gitaren, verontrustende drumkabaal en kwetsbare 'speeldoosjesmuziek' weten ze elke scène te voorzien van de muzikale ondersteuning die de sfeer versterkt. De muziek werd speciaal gecomponeerd voor deze voorstelling, maar zal ook op het nieuwe album van Alamo Race Track terechtkomen.

Dit alles maakt 'Innenschau' een stijlvolle nachtmerrie. Duister en raadselachtig, maar gelukkig zonder eng te worden.

Gezien:

'Innenschau', Jakop Ahlbom

12 februari (première), De Toneelschuur, Haarlem

Voor achtergrondinformatie: www.theaterwiki.nl

De speellijst is te vinden op: www.jakopahlbom.nl

Foto: *Stephan van Hesteren*